

LIETUVOS RESPUBLIKOS
ŠILUMOS ŪKIO ĮSTATYMO NR. IX-1565 1, 2, 3, 7, 8, 9, 10, 10¹, 12, 15, 17, 20, 22, 30, 32,
34, 35, 36, 37 STRAIPSNIŲ, AŠTUNTOJO IR VIENUOLIKTOJO SKIRSNIŲ
PAVADINIMŲ PAKEITIMO IR ĮSTATYMO PAPILDYMO 8², 10², 29¹ STRAIPSNIAIS
ĮSTATYMAS

2023 m. balandžio 6 d. Nr. XIV-1876
Vilnius

1 straipsnis. 1 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 1 straipsnio 2 dalies 1 punktą ir jį išdėstyti taip:

„1) pagrįstomis būtinosiomis sąnaudomis užtikrinti patikimą ir kokybišką šilumos tiekimą šilumos vartotojams;“.

2 straipsnis. 2 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 2 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. **Apsirūpinimo karštu vandeniu būdas** – centralizuotai paruošto karšto vandens pirkimas iš karšto vandens tiekėjo arba šilumos karštam vandeniui ruošti pirkimas iš šilumos tiekėjo, o geriamojo vandens karštam vandeniui ruošti – iš geriamojo vandens tiekėjo, arba individualus karšto vandens ruošimas jo vartojimo vietoje, naudojant pasirinktus energijos šaltinius (dujas, elektrą, kietąjį ir skystąjį kurą, atsinaujinančius energijos išteklius) geriamajam vandeniui pašildyti iki higienos normomis nustatytos temperatūros.“

2. Pakeisti 2 straipsnio 4 dalį ir ją išdėstyti taip:

„4. **Atliekinė šiluma** – pramoniniuose ar energijos gamybos įrenginiuose arba paslaugų sektoriuje, kuriuose yra arba bus taikoma bendra šilumos ir elektros energijos gamyba (kogeneracija) arba bendra šilumos ir elektros energijos gamyba (kogeneracija) yra negalima, sukuriamą perteklinę šilumą, kuri, nepatekusi į centralizuoto šilumos tiekimo sistemą, nenaudojama pasklistų ore arba vandenyje.“

3. Papildyti 2 straipsnį 4¹ dalimi:

„4¹. **Atliekinę šilumą generuojantis asmuo** – asmuo, kuris gamybos, komercinės paskirties pastatų eksploatavimo arba kitų energijos rūšių generavimo, energijos perdavimo ar persiuntimo technologinių procesų metu generuoja ar išskiria atliekinę šilumą.“

4. Papildyti 2 straipsnį 4² dalimi:

„4². **Atliekinės šilumos tiekimo įrenginys** – technologinis įrenginys ir jo techninių priemonių kompleksas, skirtas atliekinei šilumai surinkti ir patiekti į šilumos perdavimo tinklą.“

5. Pripažinti netekusia galios 2 straipsnio 15 dalį.

6. Pakeisti 2 straipsnio 17 dalį ir ją išdėstyti taip:

„17. **Konkurencinis šilumos vartotojas** – šilumos vartotojas, esantis šilumos tiekimo konkurencinėje zonoje, nustatytoje savivaldybės tarybos patvirtintame specialiajame šilumos ūkio plane, arba kitas Valstybinės energetikos reguliavimo tarybos nustatytas šilumos vartotojas, suvartojantis daugiau kaip 1 procentą šilumos tiekėjo per praėjusius kalendorinius metus realizuoto šilumos kiekio. Šiems vartotojams šilumos kaina nustatoma individualių sąnaudų principu.“

7. Papildyti 2 straipsnį 18¹–18³ dalimis:

„18¹. **Šilumos gamybos ir (ar) tiekimo pajamų bazinis lygis** – 3–5 metų laikotarpiui nustatomas šilumos gamybos ir (ar) tiekimo pajamų lygis, apimantis pastoviąją ir kintamąją šio lygio dalis.

18². **Šilumos gamybos ir (ar) tiekimo pajamų bazinio lygio kintamoji dalis** – kintanti šilumos gamybos ir (ar) tiekimo pajamų bazinio lygio dalis, kiekvienais metais koreguojama šilumos tiekėjo ar reguliuojamo nepriklausomo šilumos gamintojo pagal Valstybinės energetikos reguliavimo tarybos tvirtinamos šilumos kainų nustatymo metodikos nuostatas.

18³. **Šilumos gamybos ir (ar) tiekimo pajamų bazinio lygio pastovioji dalis** – pastovi šilumos gamybos ir (ar) tiekimo pajamų bazinio lygio dalis, kiekvienais metais koreguojama šilumos tiekėjo ar reguliuojamo nepriklausomo šilumos gamintojo pagal Valstybinės energetikos reguliavimo tarybos tvirtinamos šilumos kainų nustatymo metodikos nuostatas.“

8. Pakeisti 2 straipsnio 19 dalį ir ją išdėstyti taip:

„19. **Šilumos ūkio priemonės** – Vyriausybės tvirtinamame 2021–2030 metų nacionaliniame pažangos plane nustatytus valstybės energetikos politikos pažangos uždavinius įgyvendinančios nacionalinių plėtros programų priemonės, apimančios ilgalaikės ir kompleksinės šilumos gamybos, bendros šilumos ir elektros energijos gamybos (kogeneracijos) bei šilumos perdavimo plėtros ir modernizavimo kryptių įgyvendinimo priemonės valstybės teritorijoje.“

9. Pripažinti netekusia galios 2 straipsnio 27 dalį.

10. Pakeisti 2 straipsnio 29 dalį ir ją išdėstyti taip:

„29. **Šildymo sezonas** – laikotarpis, kuriuo užtikrinama pagal higienos normas reglamentuota vidutinė vidaus patalpų temperatūra šildomuose pastatuose ir kurio pradžia ir pabaiga nustatoma savivaldybės institucijos sprendimu pagal statybos techniniais reglamentais apibrėžtą lauko oro temperatūrą, kuriai esant privaloma pradėti ir galima baigti nustatytos paskirties savivaldybių pastatų šildymą.“

11. Pakeisti 2 straipsnio 31 dalį ir ją išdėstyti taip:

„31. **Šilumos aukcionas** – šilumos tiekėjo prognozuojamo šilumos kiekio, gaminamo turimuose šilumos gamybos įrenginiuose ir (ar) superkamo iš nepriklausomų šilumos gamintojų pagal aukciono dalyvių pasiūlytą kainą ir aprūpinimo šiluma sistemos technines galimybes, ir (arba) šilumos gamybos pajėgumų nustatymo aukciono būdu sistema.“

12. Pripažinti netekusia galios 2 straipsnio 35 dalį.

13. Pakeisti 2 straipsnio 37 dalį ir ją išdėstyti taip:

„37. **Šilumos dvinarė kaina** – šilumos kaina, sudaryta iš pastoviosios dalies, mokamos už vidutinę šilumos vartojimo galią eurai už kilovatą per mėnesį, ir kintamosios dalies, mokamos euro centais už kilovatvalandę.“

14. Pakeisti 2 straipsnio 39 dalį ir ją išdėstyti taip:

„39. **Šilumos įrenginys** – techninių priemonių kompleksas, skirtas šilumai gaminti ir (ar) karštam vandeniui ruošti, perduoti, vartoti ar kaupti.“

15. Pakeisti 2 straipsnio 50 dalį ir ją išdėstyti taip:

„50. **Šilumos ūkio specialusis planas** – savivaldybių specialiojo planavimo dokumentas, kuriame, įgyvendinant šilumos ūkio plėtros priemones, nustatomos esamos ir planuojamos naujos šilumos vartotojų teritorijos, nurodomi galimi ir alternatyvūs šildymo būdai, savivaldybės šilumos ūkio plėtros ilgalaikiai tikslai ir uždaviniai, šilumos gamybos įrenginiai ir kurio tikslas yra tenkinti šilumos vartotojų poreikius pagrįstomis būtinosiomis sąnaudomis, neviršijant leidžiamo neigiamo poveikio aplinkai.“

16. Papildyti 2 straipsnį 50¹ dalimi:

„50¹. **Šilumos ūkio valdymo perdavimas** – viso šilumos ūkio ar jo dalies valdymo teisės perdavimas asmeniui pagal koncesijos, viešojo pirkimo–pardavimo ar pirkimo–pardavimo sutartį.“

17. Pakeisti 2 straipsnio 53 dalį ir ją išdėstyti taip:

„53. **Šilumos vienanarė kaina** – šilumos kaina, apskaičiuojama kaip pastoviosios ir kintamosios dalių suma ir mokama euro centais už kilovatvalandę.“

18. Pripažinti netekusia galios 2 straipsnio 55 dalį.

19. Papildyti 2 straipsnį 57 dalimi:

„57. Kitos šiame įstatyme vartojamos sąvokos suprantamos taip, kaip apibrėžiamos Lietuvos Respublikos aplinkos oro apsaugos įstatyme, Lietuvos Respublikos atsinaujinančių išteklių energetikos įstatyme, Lietuvos Respublikos elektros energetikos įstatyme, Lietuvos Respublikos energetikos įstatyme, Lietuvos Respublikos energijos išteklių rinkos įstatyme, Lietuvos Respublikos geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo įstatyme, Lietuvos Respublikos koncesijų įstatyme, Lietuvos Respublikos konkurencijos įstatyme, Lietuvos

Respublikos pirkimų, atliekamų vandentvarkos, energetikos, transporto ar pašto paslaugų srities perkančiųjų subjektų, įstatyme, Lietuvos Respublikos planuojamos ūkinės veiklos poveikio aplinkai vertinimo įstatyme, Lietuvos Respublikos statybos įstatyme, Lietuvos Respublikos teritorijų planavimo įstatyme, Lietuvos Respublikos vietos savivaldos įstatyme ir Lietuvos Respublikos viešųjų pirkimų įstatyme.“

3 straipsnis. 3 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 3 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Šilumos gamyba grindžiama šilumos gamintojų konkurencija. Siekdama užtikrinti konkurenciją tarp šilumos gamintojų, Valstybinė energetikos reguliavimo taryba (toliau – Taryba) tvirtina naudojimosi šilumos perdavimo tinklais sąlygų sąvadą (toliau – Naudojimosi šilumos perdavimo tinklais sąlygų sąvadas), privalomą visiems asmenims, kurie verčiasi energetikos veikla šilumos energijos sektoriuje, įskaitant asmenis, ketinančius plėtoti šilumos energijos gamybą ir prisijungti prie šilumos perdavimo tinklų.“

4 straipsnis. 7 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 7 straipsnio nuostatą iki dvitaškio ir ją išdėstyti taip:

„Energetikos ministerija, atlikusi didelio naudingumo kogeneracijos ir efektyvaus centralizuoto šilumos tiekimo plėtros galimybių vertinimą ir atsižvelgdama į Vyriausybės tvirtinamame 2021–2030 metų nacionaliniame pažangos plane (toliau – Nacionalinis pažangos planas) nustatytus valstybės energetikos politikos strateginius tikslus ir (arba) pažangos uždavinius, rengia ir teikia Vyriausybei tvirtinti nacionalines plėtros programas, kuriose suplanuojamos šilumos ūkio priemonės, organizuoja, koordinuoja ir kontroliuoja jų įgyvendinimą. Šiose nacionalinėse plėtros programose suplanuojama:“.

5 straipsnis. 8 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 8 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„8 straipsnis. Savivaldybių šilumos ūkio specialieji planai

1. Savivaldybės institucijos tvarko šilumos ūkį pagal savivaldybių tarybų patvirtintus šilumos ūkio specialiuosius planus. Specialiaisiais šilumos ūkio planais kiekvienoje savivaldybės teritorijoje yra įgyvendinami Nacionalinėje energetinės nepriklausomybės strategijoje, Nacionaliniame pažangos plane nustatyti valstybės energetikos politikos strateginiai tikslai ir (arba) pažangos uždaviniai ir nacionalinėse plėtros programose suplanuotos šilumos ūkio plėtros priemonės.

2. Šilumos ūkio specialieji planai rengiami pagal Teritorijų planavimo įstatymo, šio įstatymo ir aplinkos ministro bei energetikos ministro tvirtinamas šilumos ūkio specialiųjų planų rengimo taisyklės (toliau – Šilumos ūkio specialiųjų planų rengimo taisyklės).

3. Pagrindinis šilumos ūkio specialiojo plano tikslas yra tenkinti vartotojų šilumos poreikius vartotojams pagrįstomis būtinosiomis sąnaudomis neviršijant leidžiamo neigiamo poveikio aplinkai. Rengiant šilumos ūkio specialiuosius planus, vadovaujamosi Aplinkos oro apsaugos įstatymo, Planuojamos ūkinės veiklos poveikio aplinkai vertinimo įstatymo nuostatomis dėl oro užterštumo ir urbanistiniais kriterijais (užstatymo tankis, pastatų aukštingumas, užstatymo specifiška), taip pat kitais kriterijais ir Lietuvos Respublikos energijos vartojimo efektyvumo didinimo įstatyme nurodytu energijos vartojimo efektyvumo didinimo pirmumo principu, įvertinamas techninio sprendinio ekonominis efektyvumas, energijos vartojimo efektyvumas ir poveikis aplinkai, įskaitant sąnaudas, patiriamas dėl techninio sprendinio keliamos taršos sveikatai ir ekosistemoms.

4. Šilumos ūkio specialiajame plane nustatoma:

1) savivaldybės šilumos ūkio plėtros ilgalaikiai tikslai, uždaviniai ir siektini rodikliai dešimties metų ar ilgesniam laikotarpiui;

2) priemonės, kuriomis savivaldybės institucija užtikrins, kad 2030 metais savivaldybės teritorijoje tiekiamos šilumos energijos, pagamintos iš atsinaujinančių energijos išteklių ir atliekinės šilumos, dalis šilumos energijos balanse sudarys ne mažiau kaip 90 procentų, o namų ūkiuose atsinaujinančių energijos išteklių dalis šildymui sunaudojamų energijos išteklių balanse sudarys ne mažiau kaip 80 procentų, taip pat kad 2040 metais savivaldybės teritorijoje namų ūkiuose atsinaujinančių energijos išteklių dalis šildymui sunaudojamų energijos išteklių balanse sudarys ne mažiau kaip 100 procentų;

3) centralizuotai tiekiamos šilumos gamybos įrenginių modernizavimo ar naujų šilumos gamybos įrenginių diegimo poreikis ir šių įrenginių diegimo teritorijos, įgyvendinimo terminai, lėšų poreikis ir lėšų šaltinis;

4) esamos ir planuojamos naujos šilumos tiekimo vartotojams teritorijos ir teikiami techniniai sprendimai dėl kiekvienai teritorijai nustatytų energijos ar kuro rūšių naudojimo, kad būtų tenkinami šios teritorijos vartotojų šilumos poreikiai;

5) poveikio rodikliais pagrįstos šilumos tiekimo patikimumo didinimo, paslaugų kokybės gerinimo ir šilumos tiekimo sistemos optimizavimo priemonės;

6) poveikio rodikliais pagrįstos šilumos suvartojimo paklausos mažinimo priemonės, diegiant energijos vartojimo efektyvumo didinimo priemones pagal Energijos vartojimo efektyvumo didinimo įstatyme nurodytą energijos vartojimo efektyvumo didinimo pirmumo principą.

5. Rengiant savivaldybės šilumos ūkio specialųjį planą, dalyvauja jos teritorijoje esančios šilumos, elektros, dujų tiekimo įmonės ir kiti su šilumos ūkiu susiję subjektai bei šilumos vartotojų teisės ginančios organizacijos. Rengiant ir tvirtinant šilumos ūkio specialiuosius planus, būtina užtikrinti galimybę vartotojui pasirinkti norimą alternatyvią energijos ar kuro rūšį. Elektros, geoterminės energijos ir kiti ekologiškai švarūs šilumos šaltiniai tinkami naudoti visoje savivaldybės teritorijoje.

6. Šilumos ūkio specialieji planai atnaujinami ne rečiau kaip kas 10 metų, atsižvelgiant į šilumos ūkio plėtros priemones šiame ir šio įstatymo 1 straipsnyje nurodytus tikslus ir uždavinius, taip pat šilumos gamybos ir perdavimo technologijų raidą, konkurencinę aplinką, šilumos gamybos kainų tendencijas, aplinkos užterštumo pokyčius ir kitus reikšmingus veiksnius. Šilumos ūkio specialieji planai privalo būti atnaujinti ne vėliau kaip per 15 mėnesių nuo šilumos ūkio plėtros priemonių patvirtinimo ar jų pakeitimų įsigaliojimo ir atitikti šiame ir šio įstatymo 1 straipsnyje nurodytus tikslus ir uždavinius.

7. Jeigu savivaldybės institucija nesilaiko šiame įstatyme nustatytų įpareigojimų atnaujinti šilumos ūkio specialųjį planą arba jeigu tuo metu galiojantis šilumos ūkio specialusis planas ar teritorijų planavimo dokumentai neatitinka šilumos ūkio plėtros priemonių, specialieji planai ar teritorijų planavimo dokumentai taikomi tiek, kiek neprieštarauja šioms priemonėms.“

6 straipsnis. Įstatymo papildymas 8² straipsniu

Papildyti Įstatymo trečiąjį skirsnį 8² straipsniu:

„8² straipsnis. Šilumos ūkio plėtros investicijų planas

1. Šilumos tiekėjas, siekdamas įgyvendinti šilumos ūkio specialiojo plano tikslus ir priemones, parengia dešimties metų šilumos ūkio plėtros investicijų planą ir teikia jį tvirtinti savivaldybės institucijai. Šilumos ūkio plėtros investicijų planas atnaujinamas ne rečiau kaip kas 3 metus ir iki einamųjų metų spalio 1 dienos teikiamas savivaldybės institucijai tvirtinti.

2. Dešimties metų šilumos ūkio plėtros investicijų plane nurodoma:

- 1) šilumos tiekimo sistemos plėtros ir modernizavimo planas, šilumos tiekimo sistemos plėtros perspektyvinės zonos;
- 2) kaštų ir naudos analize pagrįstos šilumos tiekimo sistemos plėtros planuojamos investicijos, įgyvendinimo terminai ir finansavimo šaltiniai;
- 3) energijos išteklių poreikio prognozės pagal kuro rūšis;
- 4) naujų šilumos gamybos įrenginių poreikis (galingumas (MW), prijungimo prie centralizuotai tiekiamos šilumos sistemos vieta ir planuojama eksploatacijos pradžia), prioritetą teikiant šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį mažinančioms technologijoms;

5) energijos vartojimo efektyvumo didinimo ir šilumos suvartojimo paklausos mažinimo planas;

6) šilumos tiekėjo teikiamų paslaugų plėtra ir šių paslaugų kokybės gerinimo planas;

7) poveikio rodikliais pagrįstos energijos nepritekliaus mažinimo, energijos vartojimo efektyvumo didinimo, šilumos tiekimo patikimumo ir konkurencijos didinimo priemonės;

8) galimi atsinaujinančių energijos išteklių, šilumos talpyklų, atliekinės šilumos panaudojimo šaltiniai ir jų integravimo būdai ir priemonės šilumos tiekimo sistemoje, jų vystymas, planuojamas ilguoju laikotarpiu.

3. Šilumos tiekėjai, bendradarbiaudami su jų veiklos licencijoje nurodytoje teritorijoje veiklą vykdančiu skirstomųjų tinklų operatoriumi, ne rečiau kaip kartą kas 3 metus privalo įvertinti galimybę panaudoti efektyvaus centralizuoto šilumos tiekimo sistemą teikiant elektros energetikos sistemos lankstumo paslaugas, kai tam panaudojamas elektros energijos paklausos valdymas, perteklinės elektros energijos, pagamintos iš atsinaujinančių energijos išteklių, kaupimas, taip pat įvertinti šių paslaugų teikimo ekonominę naudą. Šilumos tiekėjai, rengdami dešimties metų šilumos ūkio plėtos investicijų planą, atsižvelgia į elektros energetikos sistemos lankstumo paslaugų teikimo galimybių vertinimo rezultatus.

4. Šilumos tiekėjas, rengdamas ir atnaujindamas dešimties metų šilumos ūkio plėtos investicijų planą, remdamasis turimais duomenimis, prognozuoja šilumos gamybos, tiekimo ir vartojimo apimtį.

5. Šilumos ūkio plėtos investicijų planas derinamas su šilumos tiekėjo valdyba, jeigu jos nėra, – su savivaldybės institucija.

6. Savivaldybės institucija išnagrinėja, ar dešimties metų šilumos ūkio plėtos investicijų plane įvertinti investavimo poreikiai atitinka šilumos ūkio specialiojo plano tikslus ir priemones. Savivaldybės institucijos prašymu šilumos tiekėjas privalo per savivaldybės institucijos nustatytą protingą terminą koreguoti savo dešimties metų šilumos ūkio plėtos investicijų planą, jeigu jis nesuderintas su šilumos ūkio specialiuoju planu.

7. Šilumos tiekėjas savivaldybės institucijos patvirtintą šilumos ūkio plėtos investicijų planą viešai skelbia savo interneto svetainėje.

8. Savivaldybės institucija atlieka dešimties metų šilumos ūkio plėtos investicijų plano įgyvendinimo stebėseną, kas 3 metus vertina jo vykdymą ir viešai savivaldybės interneto svetainėje paskelbia gautus rezultatus.“

7 straipsnis. 9 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 9 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„9 straipsnis. Šilumos tiekimo organizavimas

1. Savivaldybės institucija, remdamasi šilumos ūkio specialiuoju planu, organizuoja šilumos tiekimą šilumos vartotojams pagal jų poreikius patalpoms šildyti ir karštam vandeniui ruošti.

2. Jeigu šilumos tiekėjo šilumos tiekimo licencijos galiojimas dėl šio įstatymo 30 straipsnyje nurodytų priežasčių yra sustabdytas ar panaikintas ir šis šilumos tiekėjas negali vykdyti šilumos tiekimo veiklos, savivaldybės institucija, užtikrindama saugą, patikimą ir nepertraukiamą šilumos tiekimą vartotojams, nedelsdama Koncesijos įstatymo, Viešųjų pirkimų įstatymo ar Pirkimų, atliekamų vandentvarkos, energetikos, transporto ar pašto paslaugų srities perkančiųjų subjektų, įstatymo nustatyta tvarka parenka naują šilumos tiekėją ir šio įstatymo vienuoliktajame skirsnyje nustatyta tvarka perduoda jam šilumos ūkio valdymą.“

8 straipsnis. 10 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 10 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„10 straipsnis. Šilumos gamyba ir (ar) supirkimas

1. Šilumos tiekėjas šilumos vartotojų poreikiams patenkinti reikalingą šilumos kiekį gamina turimais šilumos gamybos įrenginiais. Jeigu aprūpinimo šiluma sistemoje veikia nors vienas nepriklausomas šilumos gamintojas, prognozuojamas šilumos kiekis ir (ar) šilumos gamybos pajėgumai, reikalingi šilumos vartotojų poreikiams patenkinti, nustatomi ir (ar) superkami šilumos aukciono būdu. Šilumos aukciono būdu gaminama ir (ar) superkama šiluma ir (ar) nustatomi šilumos gamybos pajėgumai, kurių pagrįstos būtinosios eksploatacinės pastoviosios, nusidėvėjimo sąnaudos ir protingumo kriterijus atitinkanti investicijų grąža dengiamos Tarybos nustatyta tvarka ir sąlygomis ir kurie atitinka kokybės, tiekimo patikimumo ir aplinkosaugos reikalavimus. Tarybos tvirtinamas šilumos gamybos ir (ar) supirkimo tvarkos ir sąlygų aprašas (toliau – Šilumos gamybos ir (ar) supirkimo tvarkos ir sąlygų aprašas) ir nustatomos standartinės šilumos pirkimo–pardavimo sutarčių sąlygos yra privalomi šilumos tiekėjams ir nepriklausomiems šilumos gamintojams, įskaitant asmenis, ketinančius plėtoti šilumos energijos gamybą ir prisijungti prie šilumos perdavimo tinklų. Šilumos gamybos ir (ar) supirkimo tvarkos ir sąlygų apraše gali būti nustatytos skirtingos šilumos gamybos ir (ar) supirkimo sąlygos atskirose šilumos tiekimo sistemose, tačiau privaloma atsižvelgti į veiksmingos konkurencijos šilumos gamyboje užtikrinimo, atliekinių ir atsinaujinančių energijos išteklių naudojimo šilumai gaminti skatinimo principus, šilumos gamybos pajėgumų užtikrinimą bei šilumos vartotojų teisę gauti šilumą pagrįstomis būtinosiomis sąnaudomis.

2. Jeigu šilumos tiekėjas atsisako supirkti nepriklausomo šilumos gamintojo šilumos aukcione pasiūlytą ir nustatytus reikalavimus atitinkančią šilumą, gamintojas turi teisę apskųsti šį

šilumos tiekėjo sprendimą Tarybai. Jeigu nepriklausomas šilumos gamintojas pažeidžia Šilumos gamybos ir (ar) supirkimo tvarkos ir sąlygų aprašą ir (ar) šilumos pirkimo–pardavimo sutarčių sąlygas, šilumos tiekėjas turi teisę apskusti nepriklausomo šilumos gamintojo veiksmus Tarybai. Nepriklausomo šilumos gamintojo ar šilumos tiekėjo skundus ikiteismine tvarka nagrinėja Taryba.

3. Nepriklausomų šilumos gamintojų ir (ar) šilumos tiekėjų šilumos gamybos pajėgumai, su kuriais šie dalyvauja šilumos aukcionuose, ir su šiais šilumos gamybos pajėgumais susijusios pagrįstos būtiniosios sąnaudos ir protingumo kriterijus atitinkanti investicijų grąža priskiriami konkurencinei šilumos gamybos veiklai (toliau – konkurencinė šilumos gamybos veikla) ir šiai veiklai yra taikoma privaloma šilumos gamybos kainodara šio įstatymo nustatyta tvarka, jeigu yra bent viena iš šių sąlygų:

1) šilumos aukciono dalyvio konkurencinei šilumos gamybos veiklai priskirto nuosavybės teise ar kitais teisėtais pagrindais valdomo šilumos gamybos arba bendros šilumos ir elektros energijos gamybos (kogeneracijos) įrenginio statybai ar modernizavimui finansuoti yra pasinaudota ar naudojama Europos Sąjungos finansine parama, Nacionaliniame pažangos plane nustatytus atsinaujinančių energijos išteklių pažangos uždavinius įgyvendinančios nacionalinės plėtros programos finansavimo šaltiniais, valstybės ar savivaldybės dotacija ar subsidija, kuri yra didesnė negu 10 procentų šilumos aukciono dalyvio konkurencinei šilumos gamybos veiklai priskirto nuosavybės teise ar kitais teisėtais pagrindais valdomo ilgalaikio materialiojo turto įsigijimo kainos. Šiuo atveju šilumos aukciono dalyvio konkurencinei šilumos gamybos veiklai privaloma šilumos gamybos kainodara šio įstatymo nustatyta tvarka taikoma 5 metus nuo Tarybos sprendimo, kuriuo nustatytos šilumos gamybos reguliuojamos kainos, priėmimo dienos. Šilumos aukciono dalyvio konkurencinei šilumos gamybos veiklai pradėjus taikyti privalomą šilumos gamybos kainodarą šio įstatymo nustatyta tvarka, ji taikoma ir šilumos aukciono dalyvio konkurencinei šilumos gamybos veiklai priskirto nuosavybės teise ar kitais teisėtais pagrindais valdomo turto perdavimo kitam asmeniui atveju iki privalomos šilumos gamybos kainodaros taikymo pabaigos, tai yra 5 metus nuo privalomos šilumos gamybos kainodaros taikymo pradžios;

2) šilumos aukciono dalyvio konkurencinei šilumos gamybos veiklai priskirto nuosavybės teise ar kitais teisėtais pagrindais valdomoje kombinuotojo elektros energijos ir šilumos gamybos ciklo elektrinėje termofikaciniu režimu pagaminta elektros energija yra remiama viešuosius interesus atitinkančių paslaugų lėšomis ir (ar) atsinaujinančių energijos išteklių naudojimui skatinti taikomomis fiksuoto tarifo priemonėmis;

3) šilumos aukciono dalyvio ir (ar) šilumos aukciono dalyvių, priklausančių susijusių ūkio subjektų grupei, kaip ji suprantama pagal Konkurencijos įstatymą, grupė vienoje aprūpinimo šiluma sistemoje gamina daugiau kaip 1/3 metinio šilumos kiekio ir per praėjusius kalendorinius metus viršijo Šilumos gamybos ir (ar) supirkimo tvarkos ir sąlygų apraše nustatyta tvarka

apskaičiuotą ir viešai paskelbtą palyginamąjį šilumos pajamų lygį. Tokiu atveju privaloma šilumos gamybos kainodara taikoma 5 metus nuo Tarybos sprendimo, kuriuo nustatytos šilumos gamybos reguliuojamos kainos, priėmimo dienos.

4. Pasibaigus šio straipsnio 3 dalyje įtvirtintam šilumos aukciono dalyvio konkurencinės šilumos gamybos veiklos reguliavimo laikotarpiui ir šilumos aukciono dalyvio konkurencinei šilumos gamybos veiklai tapus nereguliuojama, Valstybinės energetikos reguliavimo tarybos Šilumos kainų nustatymo metodikos nustatyta tvarka apskaičiuotas teigiamas šilumą parduodant šilumos aukciono būdu susidaręs faktiškai gautų pajamų ir leistinos gauti pajamų apimties skirtumas, susidaręs iki konkurencinės šilumos gamybos veiklos reguliavimo laikotarpio pabaigos, kompensuojamas vartotojų naudai Valstybinės energetikos reguliavimo tarybos Šilumos gamybos ir (ar) supirkimo tvarkos ir sąlygų apraše nustatyta tvarka. Šilumos aukciono dalyvio konkurencinei šilumos gamybos veiklai tapus nereguliuojama, jis ir toliau privalo Valstybinei energetikos reguliavimo tarybai teikti informaciją apie konkurencinės šilumos gamybos veiklos reguliavimo laikotarpiu gautas pajamas ir sąnaudas bei informaciją apie grąžintą teigiamą šilumą parduodant šilumos aukciono būdu susidariusį faktiškai gautų pajamų ir leistinos gauti pajamų apimties skirtumą.“

9 straipsnis. 10¹ straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 10¹ straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Iš nepriklausomų šilumos gamintojų superkamos ir (ar) šilumos tiekėjų turimais šilumos gamybos įrenginiais gaminamos šilumos kiekis ir (ar) šilumos gamybos pajėgumai nustatomi šilumos aukciono, kurį organizuoja energijos išteklių biržos operatorius, būdu. Energijos išteklių biržos operatorius valdo, palaiko ir administruoja šilumos aukciono duomenų valdymo sistemą ir šilumos aukciono informacinę sistemą pagal Tarybos tvirtinamą šilumos aukciono reglamentą (toliau – Šilumos aukciono reglamentas).“

2. Papildyti 10¹ straipsnį 6 dalimi:

„6. Kai šilumos aukcione šilumos tiekėjai ir nepriklausomi šilumos gamintojai pateikia vienodas šilumos kainas ir (ar) jie atitinka kitus vienodus šilumos aukciono reikalavimus, nustatytus Šilumos gamybos ir (ar) supirkimo tvarkos ir sąlygų apraše, iš nepriklausomų šilumos gamintojų superkamos ir (ar) šilumos tiekėjų turimais šilumos gamybos įrenginiais gaminamos šilumos kiekis ir (ar) šilumos gamybos pajėgumų galia dalijami proporcingai pasiūlytiems šilumos kiekiam ir (ar) pasiūlytiems šilumos gamybos pajėgumams.“

10 straipsnis. Įstatymo papildymas 10² straipsniu

Papildyti Įstatymą 10² straipsniu:

„10² straipsnis. Atliekinės šilumos, išskyrus šilumą, pagamintą bendros šilumos ir elektros energijos gamybos (kogeneracijos) būdu ir (ar) deginant komunalines atliekas, supirkimo ir panaudojimo bendrieji principai

1. Atliekinę šilumą generuojantys asmenys turi teisę tiekti atliekinę šilumą į šilumos tiekimo sistemą. Šilumos tiekėjas jam priklausančioje aprūpinimo šiluma sistemoje atliekinę šilumą superka ne šilumos aukciono būdu. Šilumos gamybos ir (ar) supirkimo tvarkos ir sąlygų apraše nustatyta tvarka, ne didesne kaip Tarybos nustatyta didžiausia leistina atliekinės šilumos supirkimo kaina, kuri nustatoma ne trumpesniame kaip vienu metų laikotarpiui. Jeigu aprūpinimo šiluma sistemoje šiluma gaminama ir (ar) superkama aukciono būdu, šilumos tiekėjui šio įstatymo 10¹ straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka energijos išteklių biržos operatoriui teikiant prognozuojamą gaminti ir (ar) supirkti šilumos kiekį, atliekinę šilumą generuojančių asmenų prognozuojamas patiekti šilumos kiekis atimamas iš vartotojų poreikiams patenkinti reikalingo šilumos kiekio.

2. Atliekinę šilumą tiekiantys įrenginiai prijungiami prie šilumos perdavimo tinklų. Naudojimosi šilumos perdavimo tinklais sąlygų sąvade nustatyta tvarka. Šilumos tiekėjas savo lėšomis organizuoja atliekinę šilumą tiekiančio įrenginio prijungimo prie šilumos perdavimo tinklų darbus. Šilumos tiekėjo ekonomiškai pagrįstos atliekinę šilumą tiekiančių įrenginių prijungimo prie šilumos perdavimo tinklų sąnaudos įvertinamos Tarybos tvirtinamoje šilumos kainų nustatymo metodikoje (toliau – Šilumos kainų nustatymo metodika) nustatyta tvarka. Prie šilumos perdavimo tinklų prijungiami atliekinę šilumą generuojantys asmenys padengia ekonomiškai pagrįstas prijungimo sąnaudas viršijančias išlaidas. Atliekinę šilumą generuojančio asmens lėšomis įrengta šilumos tiekimo sistemos dalis yra šilumos tiekėjo nuosavybė.

3. Šilumos tiekėjas gali atsisakyti prijungti atliekinę šilumą tiekiantį įrenginį prie šilumos perdavimo tinklų ir supirkti atliekinę šilumą, jeigu atliekinę šilumą tiekiančio įrenginio prijungimas yra ekonomiškai arba techniškai nepagrįstas. Atliekinę šilumą tiekiančių įrenginių prijungimo prie šilumos perdavimo tinklo techniniai reikalavimai nustatomi nurodant prisijungimo prie šilumos perdavimo tinklo sąlygas.

4. Šilumos tiekėjas, sudaręs sąlygas savo nuosavybės teise ar kitais teisėtais pagrindais valdomais atliekinę šilumą tiekiančiais įrenginiais tiekti atliekinę šilumą į šilumos tiekimo sistemą, turi teisę šią šilumą tiekti šilumos vartotojų poreikiams patenkinti.

5. Šiame straipsnyje nustatyti atliekinės šilumos supirkimo ir panaudojimo bendrieji principai *mutatis mutandis* taikomi ir atliekinę šilumą bendros šilumos ir elektros energijos gamybos (kogeneracijos) būdu generuojantiems asmenims, kurių pagrindinė veikla nėra elektros energijos ir (ar) šilumos gamyba.“

11 straipsnis. 12 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 12 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Šilumos vartotojai atsiskaito su šilumos tiekėju už sunaudotą šilumą pagal šilumos pirkimo–pardavimo vietoje įrengtų atsiskaitomųjų šilumos apskaitos prietaisų rodmenis. Atsiskaitant už sunaudotą šilumą taikoma šilumos vartotojo pasirinkta šilumos vienanarė arba šilumos dvinarė kaina. Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka šilumos tiekėjas privalo suteikti slaptažodį šilumos vartotojams, kad jie galėtų elektroninių ryšių priemonėmis susipažinti su šilumos pirkimo–pardavimo vietoje įrengtų atsiskaitomųjų šilumos apskaitos prietaisų rodmenimis.“

12 straipsnis. 15 straipsnio pakeitimas

Papildyti 15 straipsnį 5 dalimi:

„5. Karšto vandens, naudojamo buities reikmėms, visuomenės sveikatos saugos reikalavimus nustato sveikatos apsaugos ministras.“

13 straipsnis. 17 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 17 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„17 straipsnis. Nenutrūkstamo aprūpinimo šiluma vartotojai

Nenutrūkstamo aprūpinimo šiluma vartotojams turi būti užtikrintos techninės nenutrūkstamo šilumos tiekimo galimybės, kai laikinai neįmanoma naudotis pagrindine aprūpinimo šiluma sistema. Nenutrūkstamas aprūpinimas šiluma užtikrinamas šilumos vartotojo įrenginius prijungiant atskirais įvadais prie techninių sutrikimų atvejais nepriklausomų šilumos perdavimo tinklo dalių arba pastatant rezervinį šilumos įrenginį. Kai įrengiamas rezervinis šilumos įrenginys, nenutrūkstamo aprūpinimo šiluma vartotojai laikomi naudojančiais aprūpinimo šiluma sistemą ir rezervinį šilumos įrenginį. Jeigu nenutrūkstamo aprūpinimo šiluma vartotojai naudojami aprūpinimo šiluma sistema tik kaip rezervine, jiems atsiskaitant su šilumos tiekėju taikoma šilumos dvinarė kaina, apskaičiuojama pagal Šilumos kainų nustatymo metodiką ir taikoma rezervinės šilumos galios užtikrinimo paslaugos teikimo sutartyje nustatytai rezervuojamai galiai. Sveikatos apsaugos ministras nustato sveikatos priežiūros įstaigų, kurioms būtinas rezervinis šilumos įrenginys, sąrašą.“

14 straipsnis. 20 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 20 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„20 straipsnis. Pastatų šildymo ir karšto vandens sistemų priežiūra

1. Prie šilumos tiekimo sistemos prijungtas daugiabučio namo šildymo ir karšto vandens sistemos, bendrosios dalinės nuosavybės teise priklausančias butų ir kitų patalpų savininkams, taip pat šilumos punktus, tiek nuosavybės teise priklausančius šilumos ir (ar) karšto vandens tiekėjui ar tretiesiems asmenims, tiek butų ir kitų patalpų savininkams, turi prižiūrėti (eksploatuoti) pastato šildymo ir karšto vandens sistemos prižiūrėtojas (eksploatuotojas). Teisę reguliuoti (nuotoliniu būdu ar kitaip daryti įtaką) namo šilumos punkto įrenginių darbą, laikydamasis nustatytų higienos normų, turi tik pastato šildymo ir karšto vandens sistemos prižiūrėtojas (eksploatuotojas) arba atitinkamą kvalifikaciją turintys daugiabučio namo bendrijos atstovas ar daugiabučio namo butų ir kitų patalpų savininkų išrinktas jų įgaliotas atstovas. Daugiabučio namo šilumos punktus, nuosavybės teise priklausančius šilumos ir (ar) karšto vandens tiekėjui ar tretiesiems asmenims, pastato šildymo ir karšto vandens sistemos prižiūrėtojas (eksploatuotojas) prižiūri (eksploatuoja) ir prireikus informuoja šilumos ir (ar) karšto vandens tiekėjus ar trečiuosius asmenis apie jiems nuosavybės teise priklausančių šilumos punktų įrenginių techninę būklę ir jų atitiktį teisės aktuose nustatytiems daugiabučio namo šildymo ir karšto vandens sistemų privalomiesiems reikalavimams šio įstatymo pagrindu, nesudarydamas atskirų sutarčių su šilumos punktų savininkais. Pastato šildymo ir karšto vandens sistemos prižiūrėtojas (eksploatuotojas) savo prievoles vykdo atsižvelgdamas į šilumos ir (ar) karšto vandens vartotojų interesus. Pastato šildymo ir karšto vandens sistemos prižiūrėtoją (eksploatuotoją) Civilinio kodekso 4.85 straipsnyje nustatyta sprendimų priėmimo tvarka pasirenka daugiabučio namo butų ir kitų patalpų savininkai arba, jeigu šie nepriima sprendimo, bendrojo naudojimo objektų valdytojas. Daugiabučio namo šildymo ir karšto vandens sistemos priežiūros (eksploatavimo) sutartį su pastato šildymo ir karšto vandens sistemos prižiūrėtoju (eksploatuotoju) sudaro daugiabučio namo bendrojo naudojimo objektų valdytojas. Daugiabučio namo bendrojo naudojimo objektų valdytojas privalo pateikti pastato šildymo ir karšto vandens sistemų prižiūrėtojui (eksploatuotojui) daugiabučio namo šildymo ir (ar) karšto vandens sistemos veikimo, priežiūros ir naudojimo dokumentus, numatytus energetikos ministro tvirtinamose šilumos tinklų ir šilumos vartojimo įrenginių priežiūros (eksploatavimo) taisyklėse. Daugiabučio namo šildymo ir karšto vandens sistemų veikimo, priežiūros ir naudojimo dokumentai yra neatskiriama daugiabučio namo šildymo ir karšto vandens sistemos priežiūros sutarties dalis. Pastato šildymo ir karšto vandens sistemų prižiūrėtojas (eksploatuotojas) neturi teisės įgalioti kitų asmenų verstis atestatu reguliuojama veikla arba perduoti jiems šią teisę pagal sutartį, arba kitaip pavesti vykdyti šią veiklą. Kai pastato šildymo ir karšto vandens sistemų prižiūrėtojas (eksploatuotojas) yra bendrija, ji gali pirkti atskirus darbus ar paslaugas iš subjektų, turinčių reikiamą kompetenciją, technines priemones ir gebėjimus. Daugiabučio namo bendrojo naudojimo objektų valdytojas ir (ar) šilumos tiekėjas gali būti pastato šildymo ir karšto vandens

sistemos prižiūrėtojas (eksploatuotojas). Šilumos ir (ar) karšto vandens tiekėjai ar tretieji asmenys turi organizuoti ir (ar) atlikti jiems nuosavybės teise priklausančių šilumos punktų įrenginių remonto darbus, už kuriuos nėra atsakingas pastato šildymo ir karšto vandens sistemų prižiūrėtojas (eksploatuotojas) ir kurie nėra įtraukti į šildymo ir karšto vandens sistemos priežiūros (eksploatavimo) tarifą, šio įstatymo 12 straipsnio 5 dalyje nustatyta tvarka.

2. Pastato šildymo ir karšto vandens sistemos prižiūrėtojas (eksploatuotojas) pagal faktinį šilumos energijos suvartojimą pastate skaičiuoja santykinius šilumos sunaudojimo pastato šildymui, cirkuliacijai ir karštam vandeniui ruošti rodiklius, vadovaudamasis Tarybos patvirtinta skaičiavimo metodika, analizuoja gautus duomenis, teikia ataskaitas pastato savininkui ir daugiabučio namo bendrojo naudojimo objektų valdytojui. Pastato šildymo ir karšto vandens sistemų prižiūrėtojas (eksploatuotojas) rengia pasiūlymus dėl šilumos energijos taupymo priemonių įgyvendinimo ir teikia juos pastato savininkui ir daugiabučio namo bendrojo naudojimo objektų valdytojui. Pastato savininkas ir (ar) daugiabučio namo bendrojo naudojimo objektų valdytojas nustato būtinas pastato šildymo ir (ar) karšto vandens sistemos vartojimo efektyvumo didinimo priemones. Šioms priemonėms įgyvendinti gali būti naudojamos daugiabučio namo bendraturčių kaupiamosios lėšos.

3. Daugiabučių namų ar kitos paskirties pastatų bendrojo naudojimo objektų valdytojas kontroliuoja pastato šildymo ir karšto vandens sistemų prižiūrėtojo (eksploatuotojo) veiklą ir pasirengimą naujam šildymo sezonui pagal energetikos ministro tvirtinamose Šilumos tiekimo ir vartojimo taisyklėse jiems priskirtą kompetenciją. Pastato šildymo ir karšto vandens sistemų prižiūrėtojas (eksploatuotojas) sudaro ir kartu su daugiabučių namų ar kitos paskirties pastatų bendrojo naudojimo objektų valdytoju pasirašo pastato parengties naujam šildymo sezonui aktą ir jo kopiją pateikia šilumos tiekėjui. Ginčus tarp šio proceso dalyvių sprendžia Taryba.

4. Jeigu butų savininkai nenusprendžia, kokį šildymo ir karšto vandens sistemos prižiūrėtoją pasirinkti, ir dėl to nesudaroma šios sistemos priežiūros sutartis, laikinai, kol toks prižiūrėtojas bus pasirinktas, šildymo ir karšto vandens sistemą prižiūri esamas prižiūrėtojas. Daugiabučio namo šildymo ir karšto vandens sistemos priežiūros sutartys ir šilumos ir (ar) karšto vandens vartojimo pirkimo–pardavimo sutartys sudaromos atskirai.

5. Pastato šildymo ir karšto vandens sistemų priežiūra atliekama Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka. Daugiabučio namo šildymo ir karšto vandens sistemų periodinius patikrinimus dėl jų atitikties teisės aktuose nustatytiems reikalavimams atlieka Taryba. Daugiabučio namo šildymo ir karšto vandens sistemų tikrinimų dėl jų atitikties teisės aktuose nustatytiems reikalavimams tvarką ir formą nustato Taryba. Gavusi skundą dėl daugiabučio namo šildymo ir karšto vandens sistemų netinkamo eksploatavimo ir (ar) parengimo šildymo sezonui, Taryba savo nustatyta tvarka gali atlikti daugiabučio namo šildymo ir karšto vandens sistemų

patikrinimą dėl jų atitikties teisės aktuose nustatytiems reikalavimams. Nustačiusi neatitikčių teisės aktuose nustatytiems reikalavimams, Taryba įpareigoja pastato šildymo ir karšto vandens sistemos prižiūrėtoją (eksploatuotoją) pašalinti jos nustatytą daugiabučio namo šildymo ir karšto vandens sistemų reikalavimų neatitiktis. Už šių įpareigojimų nevykdymą Taryba pastato šildymo ir karšto vandens sistemos prižiūrėtoji (eksploatuotoji) gali taikyti sankcijas Energetikos įstatymo nustatyta tvarka, išskyrus atvejus, kai dėl įpareigojimų vykdymo nebuvo gautas daugiabučio namo butų ir kitų patalpų savininkų pritarimas dėl reikalingų veiksmų atlikimo ir finansavimo.

6. Daugiabučių namų bendrojo naudojimo objektų valdytojų veiklą įgyvendinant organizacines ir technines priemones, taikomas siekiant užtikrinti daugiabučio namo šildymo ir karšto vandens sistemų privalomuosius reikalavimus, kontroliuoja savivaldybių institucijos teisės aktų nustatyta tvarka.

7. Pastato šildymo ir karšto vandens sistemos prižiūrėtojas su šilumos tiekėju sudaro šilumos pristatymo buitiniams šilumos vartotojams sutartį, su karšto vandens tiekėju – karšto vandens pristatymo buitiniams šilumos vartotojams sutartį. Kol sutarties šalys sudaro individualias sutartis, šilumos tiekėjo ir (ar) karšto vandens tiekėjo ir pastato šildymo ir karšto vandens sistemos prižiūrėtojo tarpusavio santykius reglamentuoja šilumos pristatymo buitiniams šilumos vartotojams sutarties standartinės sąlygos ir karšto vandens pristatymo buitiniams šilumos vartotojams sutarties standartinės sąlygos, kurias nustato šilumos tiekėjas. Kai šilumos tiekėjas ir (ar) karšto vandens tiekėjas yra ir pastato šildymo ir karšto vandens sistemos prižiūrėtojas, šilumos pristatymo buitiniams šilumos vartotojams sutartis ir (ar) karšto vandens pristatymo buitiniams šilumos vartotojams sutartis nesudaroma.“

15 straipsnis. 22 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 22 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„22 straipsnis. Vartotojų informavimas

1. Šilumos ir (ar) karšto vandens tiekėjai informuoja vartotojus apie teikiamas paslaugas, paslaugų teikimo sąlygas, paslaugų kainas, prijungimo prie sistemų kainas bei sąlygas ir numatomus sutarčių sąlygų pakeitimus.

2. Šilumos ir (ar) karšto vandens tiekėjai ir šio įstatymo 10 straipsnio 3 dalyje numatyti nepriklausomi šilumos gamintojai kiekvienais metais viešai informuoja vartotojus apie nustatytą šilumos gamybos ir (ar) tiekimo pajamų bazinį lygį (toliau – šilumos pajamų bazinis lygis), šilumos gamybos ir (ar) tiekimo pajamų bazinio lygio pastoviąją dalį (toliau – šilumos pajamų lygio pastovioji dalis) ir šilumos gamybos ir (ar) tiekimo pajamų bazinio lygio kintamąją dalį (toliau – šilumos pajamų lygio kintamoji dalis) bei karšto vandens kainos dedamąsias. Šilumos

pajamų bazinis lygis, šilumos pajamų lygio pastovioji dalis, šilumos pajamų lygio kintamoji dalis ir karšto vandens kainos dedamosios įsigalioja nuo kito mėnesio pirmosios dienos.

3. Keičiantis šilumos ir (ar) karšto vandens kainoms, šilumos ir (ar) karšto vandens tiekėjai iki einamojo mėnesio 25 dienos viešai informuoja vartotojus, savivaldybės institucijas ir Tarybą apie apskaičiuotas šilumos ir karšto vandens kainas. Šilumos ir karšto vandens kainos įsigalioja nuo kito mėnesio pirmosios dienos.

4. Šilumos ir (ar) karšto vandens tiekėjų ir nepriklausomų šilumos gamintojų informacija apie metinius finansinius ir veiklos rodiklius, veiklos sąnaudas, sistemų eksploatavimą, modernizavimą, plėtrą, investicijas yra vieša. Šilumos ir (ar) karšto vandens tiekėjų ir šio įstatymo 10 straipsnio 3 dalyje nustatytų nepriklausomų šilumos gamintojų informacija apie šilumos pajamų bazinį lygį, šilumos pajamų lygio pastoviąją dalį ir šilumos pajamų lygio kintamąją dalį, kainų ir tarifų struktūrą, paslaugų teikimo sąlygas yra vieša.

5. Pastato šildymo ir karšto vandens sistemų prižiūrėtojo (eksploatuotojo) informacija apie jo veiklos pajamas, sąnaudas, sistemų eksploatavimą, kainas ir tarifus, jų struktūrą, paslaugų teikimo sąlygas, taip pat pastato šildymo ir karšto vandens sistemų prižiūrėtojo (eksploatuotojo) ketvirtiniai ir metiniai finansiniai-balansiniai rodikliai, investicijų dydžiai, duomenys apie investuotojus, darbuotojų skaičių yra vieši ir turi būti skelbiami energetikos ministro nustatyta tvarka.

6. Informacija apie šilumos tiekimo sistemos energinį naudingumą ir atsinaujinančių išteklių energijos procentinę dalį šilumos tiekimo sistemose turi būti vieną kartą per metus (už praėjusius kalendorinius metus) iki gegužės 1 dienos viešai skelbiama šilumos tiekėjų interneto svetainėje, taip pat, jeigu šilumos vartotojai pageidauja, papildomai nurodoma vartotojams teikiamose sąskaitose (mokėjimo pranešimuose).“

16 straipsnis. Aštuntojo skirsnio pakeitimas

Pakeisti aštuntojo skirsnio pavadinimą ir jį išdėstyti taip:

„AŠTUNTASIS SKIRSNIS

ŠILUMOS VARTOTOJŲ ĮRENGINIŲ ATJUNGIMAS NUO ŠILUMOS TIEKIMO SISTEMOS. ŠILUMOS PERDAVIMO TINKLŲ REKONSTRAVIMAS AR PERKĖLIMAS“.

17 straipsnis. Įstatymo papildymas 29¹ straipsniu

Papildyti Įstatymo aštuntąjį skirsnį 29¹ straipsniu:

„29¹ straipsnis. Šilumos perdavimo tinklų rekonstravimas ar perkėlimas asmenų pageidavimu

Asmuo, pageidaujantis rekonstruoti ar perkelti šilumos tiekėjo valdomus šilumos perdavimo tinklus ir (ar) jų priklausinius, kliudančius statinių statybai ar dėl kitų priežasčių, turi teisę energetikos ministro nustatyta tvarka, suderinęs su šilumos tiekėju, rekonstruoti ar perkelti šiuos šilumos perdavimo tinklus ir (ar) jų priklausinius ir organizuoti jų rekonstravimo ar perkėlimo darbus. Šiuo atveju asmuo, kuris pageidauja rekonstruoti ar perkelti šilumos perdavimo tinklus ir (ar) jų priklausinius, apmoka 100 procentų šilumos perdavimo tinklų ir (ar) jų priklausinių rekonstravimo ar perkėlimo sąnaudų. Rekonstruotų ar perkeltų šilumos perdavimo tinklų ir jų priklausinių nuosavybė nekeičiama.“

18 straipsnis. 30 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 30 straipsnio 13 dalies 5 punktą ir jį išdėstyti taip:

„5) šilumos pajamų bazinio lygio laikotarpiui derinti su šilumos tiekėjo valdyba, jeigu jos nėra, – su savivaldybės institucija valdomo turto priežiūros ir eksploatavimo planus ir šilumos tiekėjo nustatyta tvarka teikti šilumos tiekėjo valdybai ir savivaldybės institucijai informaciją apie valdomo turto priežiūros ir eksploatavimo planų vykdymą;“.

2. Pakeisti 30 straipsnio 13 dalies 9 punktą ir jį išdėstyti taip:

„9) šilumos tiekėjai, realizuojantys ne mažiau kaip 100 GWh šilumos per metus, turi užtikrinti, kad bendrame kalendoriniais metais įsigyto biokuro balanse ne mažiau kaip 30 procentų sudarytų biokuras, kurio gamybai kaip žaliava naudojamos miško kirtimo liekanos.“

19 straipsnis. 32 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 32 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„32 straipsnis. Šilumos kainodara

1. Šilumos kainos yra vienanarės arba dvinarės. Šilumos vartotojas moka už suvartotą šilumos energiją pasirinktinai šilumos vienanarę arba dvinarę kainą. Jeigu pastato šildymo ir (ar) karšto vandens sistema yra mišri (kombinuota), naudojanti centralizuotai pagamintą šilumą ir alternatyvią energiją ar kuro rūšį, vartotojai už šilumos perdavimo tinklu jiems tiekiamą šilumos energiją privalo atsiskaityti pagal šilumos dvinarę kainą.

2. Šilumos ir (ar) karšto vandens kainos grindžiamos šilumos ir (ar) karšto vandens tiekėjo pagrįstomis būtinosiomis valstybės reguliuojamomis šilumos ar karšto vandens ruošimo (pirkimo), perdavimo, įvadinių atsiskaitomųjų šilumos ir (ar) karšto vandens apskaitos prietaisų įrengimo, priežiūros ir patikros, sąskaitų (mokėjimo pranešimų) už šilumą ir (ar) karštą vandenį parengimo ir pateikimo vartotojams bei apskaitos sąnaudomis. Šioms sąnaudoms taikomos

šilumos ir (ar) karšto vandens tiekimo veiklos reguliavimo laikotarpio pagrįstos veiklos bendrojo efektyvumo užduotys nustatomos vadovaujantis Tarybos tvirtinamu Lyginamosios analizės aprašu. Su šilumos ir (ar) karšto vandens tiekimo veikla nesusijusios turto nuomos ir kitos sąnaudos negali būti įtraukiamos į šilumos ir (ar) karšto vandens kainas. Į šilumos ir (ar) karšto vandens kainas negali būti įtraukiamos sąnaudos, susijusios su pastatų vidaus šildymo (įskaitant ir šilumos punktus) ir karšto vandens sistemomis. Apyvartinių taršos leidimų prekybos pajamos ar sąnaudos įvertinamos skaičiuojant šilumos kainas Šilumos kainų nustatymo metodikoje nustatyta tvarka. Šilumos tiekėjui ir šio įstatymo 10 straipsnio 3 dalyje nustatytiems nepriklausomiems šilumos gamintojams, vykdančioms bendrą šilumos ir elektros energijos gamybą, taikomos Tarybos tvirtinamos kogeneracinių jėgainių šilumos ir elektros energijos sąnaudų atskyrimo metodikos nuostatos.

3. Į šilumos ir (ar) karšto vandens kainą įtraukiant pagrįstas sąnaudas už kurą, turi būti įvertinama, ar energetikos įmonė laikėsi Energijos išteklių rinkos įstatyme numatytų įpareigojimų. Šilumos tiekėjai, realizuojantys ne mažiau kaip 100 GWh šilumos per metus, įsigydamiesi elektros ir (ar) šilumos energijai gaminti reikalingą biokurą, privalo kalendoriniais metais įsigyti ne mažiau kaip 30 procentų biokuro, kurio gamybai kaip žaliava naudojamos miško kirtimo liekanos. Jeigu biokuras ir (ar) gamtinės dujos buvo įsigyti nepažeidžiant Energijos išteklių rinkos įstatyme numatytų reikalavimų ir (ar) reikalavimo įsigyti biokurą, kurio gamybai kaip žaliava naudojamos miško kirtimo liekanos, taip pat jeigu tam tikros rūšies biokuras ar jo dalis arba gamtinės dujos ar jų dalis buvo įsigyti ekonomiškai naudingiau, kuro sąnaudų įtraukimas į šilumos ir (ar) karšto vandens kainą neribojamas. Jeigu naudojamas kitų rūšių biokuras, kuriuo neprekiuojama biržoje, arba jeigu buvo nustatyta, kad kuras, naudojamas šilumos ir (ar) karšto vandens gamybai, buvo perkamas nesilaikant Energijos išteklių rinkos įstatyme numatytų reikalavimų ir reikalavimo įsigyti biokurą, kurio gamybai kaip žaliava naudojamos miško kirtimo liekanos, kuro įsigijimo sąnaudų įtraukimas į šilumos ir (ar) karšto vandens kainą ribojamas pagal vidutinę metinę biokuro biržos kainą, vidutinę metinę biokuro kainą, vidutinę metinę gamtinių dujų biržos kainą arba vidutinę biokuro biržos produkto, kurio gamybai kaip žaliava naudojamos miško kirtimo liekanos, kainą nustato Taryba, vadovaudamasi savo nustatyta tvarka. Kito kuro, naudojamo šilumos ir (ar) karšto vandens gamybai, sąnaudų įtraukimas į šilumos ir (ar) karšto vandens kainą ribojamas pagal vidutinę metinę tokios rūšies kuro rinkos kainą, kurią nustato Taryba.

4. Šilumos pajamų bazinis lygis ir šilumos kainos, atsižvelgiant į patiriamas sąnaudas, gali būti diferencijuojamos pagal šilumos tiekimo sistemas, vartotojų grupes, šilumos pirkimo–pardavimo vietą, tiekimo–vartojimo ribą, šilumos vartojimo mastą, šilumnešius ir jų kokybę, tiekimo patikimumą, vartojimo sezoniskumą, periodiškumą ir apskaitos būdus. Diferencijuojant kainas, kryžminis subsidijavimas tarp vartotojų grupių yra draudžiamas. Sprendimas dėl šilumos

kainų diferencijavimo turi būti suderintas su savivaldybės taryba arba šio straipsnio 16 dalyje numatytu atveju šilumos tiekėjo įstatuose nustatyta tvarka.

5. Šilumos tiekėjų, realizuojančių ne mažiau kaip 10 GWh šilumos per metus, šilumos pajamų bazinį lygį ne trumpesniam kaip 3 metų ir ne ilgesniam kaip 5 metų laikotarpiui nustato Taryba. Šilumos tiekėjų, realizuojančių mažiau kaip 10 GWh šilumos per metus, šilumos pajamų bazinį lygį nustato savivaldybės taryba.

6. Šilumos tiekėjas, realizuojantis ne mažiau kaip 10 GWh šilumos per metus, vadovaudamasis Šilumos kainų nustatymo metodikos nuostatomis parengia ir likus 5 mėnesiams iki nustatyto šilumos pajamų bazinio lygio galiojimo pabaigos teikia Tarybai ir savivaldybės institucijai šilumos pajamų bazinio lygio projektą. Savivaldybės institucija ne vėliau kaip per 30 kalendorinių dienų teikia Tarybai pagrįstas pastabas dėl šilumos pajamų bazinio lygio projekto. Taryba, per 30 kalendorinių dienų nuo visų tinkamai įformintų dokumentų gavimo dienos išnagrinėjusi pateiktą šilumos pajamų bazinio lygio projektą ir gautas savivaldybės institucijos pastabas arba per 30 kalendorinių dienų jų negavusi, per 20 kalendorinių dienų nustato šilumos pajamų bazinį lygį Šilumos kainų nustatymo metodikoje nustatyta tvarka. Jeigu šilumos tiekėjas laiku nepateikia Tarybai šilumos pajamų bazinio lygio projekto ir (ar) laiku ar tinkamai nepateikia visų šilumos pajamų baziniam lygiui nustatyti reikalingų dokumentų, galioja esamas šilumos pajamų bazinis lygis, kol Taryba patvirtina naują šilumos pajamų bazinį lygį.

7. Taryba ir savivaldybių tarybos, nustatydamos šilumos pajamų bazinį lygį, užtikrina, kad šilumos tiekėjui būtų suteiktos tinkamos paskatos diegti energetikos inovacijas ir atlikti su pagrindine veikla susijusius mokslinius tyrimus, didinti šilumos gamybos, tiekimo ir vartojimo efektyvumą, mažinti šilumos suvartojimo paklausą, šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį, optimizuoti šilumos tiekimo sistemą, didinti šilumos tiekimo patikimumą, gerinti šilumos tiekėjo paslaugų kokybę, diversifikuoti šilumos gamyboje naudojamus atsinaujinančius energijos išteklius. Šioms priemonėms įgyvendinti būtinos pagrįstos sąnaudos įtraukiamos į šilumos pajamų bazinį lygį.

8. Savivaldybės taryba:

1) vadovaudamasi Tarybos nustatytu šilumos pajamų baziniu lygiu ir Šilumos kainų nustatymo metodika, nustato kiekvienais metais koreguojamą šilumos pajamų metinį lygį kiekvienam šilumos tiekėjui, realizuojančiam ne mažiau kaip 10 GWh šilumos per metus. Pirmaisiais šilumos pajamų bazinio lygio galiojimo metais Tarybai nustačius šilumos pajamų bazinį lygį, savivaldybės taryba ne vėliau kaip per 30 kalendorinių dienų nustato šilumos pajamų metinį lygį pirmiesiems šilumos pajamų bazinio lygio galiojimo metams. Jeigu savivaldybės taryba per nurodytą terminą nenustato šilumos pajamų metinio lygio pirmiesiems šilumos pajamų

bazinio lygio galiojimo metams, Taryba per 30 kalendorinių dienų vienašališkai nustato šilumos pajamų metinį lygį;

2) vadovaudamasi Šilumos kainų nustatymo metodika, nustato šilumos pajamų bazinį lygį ir kiekvienais metais koreguojamus šilumos pajamų metinius lygius šilumos tiekėjui, realizuojančiam mažiau kaip 10 GWh šilumos per metus.

9. Šilumos pajamų bazinį lygį kiekvienais metais koreguoja šilumos tiekėjas, vadovaudamasis Šilumos kainų nustatymo metodika. Šilumos pajamų metinį lygį, vadovaudamasi Šilumos kainų nustatymo metodika, nustato savivaldybės taryba.

10. Taryba peržiūri šilumos tiekėjo pakoreguotą šilumos pajamų bazinį lygį ir priima šio straipsnio 12 dalyje nurodytus sprendimus, kai planuojamas šilumos tiekėjo šilumos pajamų metinis lygis, nevertinant kuro ir perkamos šilumos kainų įtakos, viršija nustatytą šilumos pajamų metinį lygį 10 procentų ar daugiau arba kai Taryba savo tvirtinamame ūkio subjektų technologinio, finansinio ir vadybinio pajėgumo įvertinimo tvarkos apraše nustatyta tvarka atlikusi šilumos tiekėjų finansinio pajėgumo vertinimą nustato, kad šilumos tiekėjo finansinis pajėgumas yra nepakankamas, arba nustato didesnę, negu leistina, investicijų grąžą. Taryba, siekdama įsitikinti, kad šilumos tiekėjo apskaičiuotas ir nustatytas šilumos pajamų metinis lygis atitinka šio įstatymo ir Šilumos kainų nustatymo metodikos nuostatas, turi teisę kiekvienais metais atlikti pagal Šilumos kainų nustatymo metodikoje nustatytą tvarką ir kriterijus pasirinktų šilumos tiekėjų šilumos pajamų metinio lygio patikrinimą.

11. Šilumos tiekėjas, vadovaudamasis Šilumos kainų nustatymo metodika, parengia ir likus 3 mėnesiams iki nustatyto šilumos pajamų metinio lygio galiojimo pabaigos teikia šioje dalyje nurodytoms institucijoms pakoreguotą šilumos pajamų bazinio lygio projektą. Šilumos tiekėjai, realizuojantys ne mažiau kaip 10 GWh šilumos per metus, teikia pakoreguotų šilumos pajamų bazinių lygių projektus ir jų pagrindimą savivaldybės institucijai, o šio straipsnio 10 dalyje numatytu atveju – savivaldybės institucijai ir Tarybai. Šilumos tiekėjai, realizuojantys mažiau kaip 10 GWh šilumos per metus, teikia pakoreguotų šilumos pajamų bazinių lygių projektus ir jų pagrindimą savivaldybės institucijai. Savivaldybės taryba per 30 kalendorinių dienų nustato šilumos pajamų metinį lygį. Šilumos tiekėjui, realizuojančiam ne mažiau kaip 10 GWh šilumos per metus, pranešus Tarybai, kad savivaldybės taryba jam laiku nenustatė šilumos pajamų metinio lygio, Taryba įgyja teisę vienašališkai per 30 kalendorinių dienų nuo visų tinkamai įformintų dokumentų gavimo dienos nustatyti šiam šilumos tiekėjui laikiną šilumos pajamų metinį lygį. Jeigu šilumos tiekėjas laiku nepateikia Tarybai pakoreguoto šilumos pajamų bazinio lygio projekto ir (ar) laiku ar tinkamai nepateikia visų pakoreguotam šilumos pajamų baziniam lygiui nustatyti reikalingų dokumentų, galioja esamas šilumos pajamų metinis lygis, kol Taryba patvirtina naują šilumos pajamų metinį lygį.

12. Savivaldybės tarybos nustatytą šilumos pajamų metinį lygį šilumos tiekėjai, realizuojantys ne mažiau kaip 10 GWh šilumos per metus ir atitinkantys šio straipsnio 10 dalyje nurodytus kriterijus, pateikia Tarybai per 10 kalendorinių dienų nuo šilumos pajamų metinio lygio nustatymo dienos. Taryba nurodo savivaldybės tarybai esamas šilumos pajamų metinio lygio nustatymo neatitiktis. Savivaldybės taryba privalo jas pašalinti ne vėliau kaip per 30 kalendorinių dienų. Savivaldybės tarybai nepašalinus nurodytų neatitikčių arba laiku nenustačius šilumos pajamų metinio lygio, Taryba įgyja teisę vienašališkai per 30 kalendorinių dienų nuo visų tinkamai įformintų dokumentų gavimo dienos nustatyti laikiną šilumos pajamų metinį lygį. Jeigu šilumos tiekėjas laiku nepateikia Tarybai pakoreguoto šilumos pajamų metinio lygio projekto ir (ar) laiku ar tinkamai nepateikia visų pakoreguotam šilumos pajamų metiniam lygiui nustatyti reikalingų dokumentų, galioja esamas šilumos pajamų metinis lygis, kol Taryba patvirtina naują šilumos pajamų metinį lygį.

13. Šilumos tiekėjas nustatytą šilumos pajamų bazinį lygį ir šilumos pajamų metinio lygio pastoviąją ir kintamąją dalis skelbia savo interneto svetainėje.

14. Savivaldybės tarybos nustatytas šilumos pajamų metinis lygis galioja ne ilgiau kaip 12 mėnesių nuo jo įsigaliojimo dienos, išskyrus atvejus, kai naujas šilumos pajamų metinis lygis nenustatomas per šiame straipsnyje numatytus terminus. Tarybos vienašališkai nustatyti laikini šilumos pajamų metiniai lygiai galioja, kol pašalinamos Tarybos nurodytos neatitiktys, bet ne ilgiau kaip 12 mėnesių nuo jų įsigaliojimo dienos, išskyrus atvejus, kai naujas šilumos pajamų metinis lygis nenustatomas per šiame straipsnyje numatytus terminus. Nenustačius naujo šilumos pajamų metinio lygio šiame straipsnyje numatytais terminais, galiojantis šilumos pajamų metinis lygis taikomas iki kito savivaldybės tarybos ar Tarybos sprendimo dėl šilumos pajamų metinio lygio nustatymo įsigaliojimo dienos.

15. Šilumos tiekėjo, realizuojančio mažiau kaip 10 GWh šilumos per metus, skundus dėl savivaldybės tarybos nustatyto šilumos pajamų bazinio lygio ir (ar) šilumos pajamų metinio lygio ne teismo tvarka nagrinėja Taryba. Skundas dėl savivaldybės tarybos sprendimo, kuriuo nustatomas šilumos pajamų bazinis lygis ir (ar) šilumos pajamų metinis lygis šilumos tiekėjui, realizuojančiam mažiau kaip 10 GWh šilumos per metus, Tarybai teikiamas per vieną mėnesį nuo savivaldybės tarybos sprendimo priėmimo dienos. Šilumos tiekėjo, realizuojančio mažiau kaip 10 GWh šilumos per metus, kreipimasis į Tarybą nepanaikina jo teisės kreiptis į teismą. Šioje dalyje nurodyti skundai nagrinėjami pagal Tarybos patvirtintas skundų dėl savivaldybės tarybos nustatyto šilumos pajamų bazinio lygio ir (ar) šilumos pajamų metinio lygio nagrinėjimo taisykles. Tarybos sprendimai, priimti išnagrinėjus šioje dalyje nurodytus skundus dėl savivaldybės tarybos nustatyto šilumos pajamų bazinio lygio ir (ar) šilumos pajamų metinio lygio, įsigalioja nuo Tarybos sprendime nurodytos datos ir turi būti vykdomi.

16. Jeigu šilumos tiekėjas, kurio daugiau kaip 1/2 akcijų nuosavybės teise priklauso vienai ar kelioms savivaldybėms ir kuris valdo skirtingose savivaldybėse esančias šilumos tiekimo sistemas, nustato vienodą šilumos pajamų bazinį lygį visoms šioms savivaldybėms, šilumos pajamų metinį lygį jis nustato savo įstatuose nustatyta tvarka, jį apskaičiavęs pagal Šilumos kainų nustatymo metodiką. Šiuo atveju nustatant šilumos pajamų metinį lygį *mutatis mutandis* taikoma šio straipsnio 5, 6, 8, 10, 11, 12, 14 ir 19 dalyse numatyta šilumos pajamų metinio lygio nustatymo procedūra, o savivaldybės taryba taikant šią procedūrą nedalyvauja.

17. Šio įstatymo 10 straipsnio 3 dalyje numatytas nepriklausomas šilumos gamintojas nustato šilumos pajamų metinį lygį savo įstatuose nustatyta tvarka, apskaičiavęs jį pagal Šilumos kainų nustatymo metodiką, ir, jeigu vykdoma bendra šilumos ir elektros energijos gamyba, pagal Tarybos patvirtintą kogeneracinių jėgainių šilumos ir elektros energijos sąnaudų atskyrimo metodiką. Šiuo atveju nustatant šilumos pajamų metinį lygį *mutatis mutandis* taikoma šio straipsnio 6, 8, 9, 10, 11, 12 ir 14 dalyse numatyta šilumos pajamų lygio nustatymo procedūra, o savivaldybės taryba taikant šią procedūrą nedalyvauja.

18. Karšto vandens tiekėjas, vadovaudamasis Tarybos patvirtinta karšto vandens kainų nustatymo metodika (toliau – Karšto vandens kainų nustatymo metodika), parengia ir teikia Tarybai ir (arba) savivaldybės institucijai karšto vandens kainos dedamųjų projektą. Jeigu karšto vandens tiekėjas yra ir šilumos tiekėjas, realizuojantis ne mažiau kaip 10 GWh šilumos per metus, arba tiekia karštą vandenį šio šilumos tiekėjo teritorijoje, savivaldybės institucija ne vėliau kaip per 30 dienų teikia Tarybai karšto vandens kainos dedamųjų suderinimo dokumentus ir (ar) pagrįstas pastabas. Taryba, išnagrinėjusi savivaldybės institucijos pastabas arba per 30 kalendorinių dienų jų negavusi, per 30 kalendorinių dienų nuo visų tinkamai įformintų dokumentų gavimo dienos nustato karšto vandens kainos dedamąsias Karšto vandens kainų nustatymo metodikoje nustatyta tvarka. Kitiems karšto vandens tiekėjams karšto vandens kainų dedamąsias nustato savivaldybių tarybos. Karšto vandens tiekėjas, kurio daugiau kaip 1/2 akcijų nuosavybės teise priklauso vienai ar kelioms savivaldybėms ir kuris tiekia karštą vandenį skirtingose savivaldybėse, nustato karšto vandens kainų dedamąsias savo įstatuose nustatyta tvarka, apskaičiavęs jas pagal Karšto vandens kainų nustatymo metodiką ir suderinęs su Taryba. Ginčus ir skundus dėl karšto vandens kainos dedamųjų nustatymo teisėtumo nagrinėja Taryba. Karšto vandens tiekėjo, kuriam karšto vandens kainų dedamąsias nustato savivaldybės taryba, skundus dėl karšto vandens kainos dedamųjų nustatymo teisėtumo ne teismo tvarka nagrinėja Taryba. Karšto vandens tiekėjo, kuriam karšto vandens kainų dedamąsias nustato savivaldybės taryba, skundai nagrinėjami *mutatis mutandis* šio straipsnio 15 dalyje nustatyta tvarka. Jeigu karšto vandens tiekėjas laiku nepateikia Tarybai karšto vandens kainos dedamųjų projekto ir (ar) laiku ar tinkamai nepateikia visų karšto vandens kainos dedamosioms nustatyti reikalingų dokumentų,

galioja esamos karšto vandens kainos dedamosios, kol Taryba patvirtina ir (ar) suderinta naujas karšto vandens kainas dedamasias.

19. Konkurenciniams šilumos vartotojams nustatomas šilumos pajamų bazinis lygis, kuris turi padengti šilumos gamybos ir individualias šilumos perdavimo sąnaudas. Šį šilumos pajamų bazinį lygį nustato šilumos tiekėjas, suderinęs su savivaldybės institucija. Jeigu nėra nustatytas kitas šilumos pajamų bazinis lygis, konkurenciniai šilumos vartotojai už suvartotą šilumą atsiskaito kitiems šilumos vartotojams nustatytomis šilumos kainomis.

20. Savivaldybės taryba, vadovaudamasi Tarybos tvirtinama daugiabučių namų šildymo ir karšto vandens sistemų priežiūros (eksploatavimo) maksimalių tarifų nustatymo metodika, ne trumpesniam kaip 3 metų ir ne ilgesniam kaip 5 metų laikotarpiui nustato daugiabučių namų šildymo ir karšto vandens sistemų priežiūros (eksploatavimo) maksimalius tarifus.

21. Šilumos tiekėjas, atsižvelgdamas į naudojamo kuro ir įsigytos šilumos ir elektros energijos sąnaudų pokyčius, gali priimti sprendimą šilumos kainą perskaičiuoti rečiau negu kas mėnesį.

22. Savivaldybės institucija kontroliuoja, ar šilumos tiekėjas teisingai skaičiuoja ir taiko šilumos ir karšto vandens kainas. Savivaldybės institucija, nustačiusi, kad šilumos tiekėjo, realizuojančio ne mažiau kaip 10 GWh šilumos per metus, skaičiuojamos ir taikomos šilumos ir (ar) karšto vandens kainos neatitinka nustatytų šilumos ir (ar) karšto vandens kainų, kreipiasi į Tarybą dėl atsakomybės taikymo.

23. Duomenis apie įsigyto kuro kainas šilumos tiekėjai, realizuojantys ne mažiau kaip 10 GWh šilumos per metus, ir nepriklausomi šilumos gamintojai Tarybai ir (arba) savivaldybės institucijai pateikia iki kiekvieno mėnesio 10 dienos.

24. Taryba iki sausio mėnesio 20 dienos apskaičiuoja vidutinę metinę biokuro, vidutinę metinę biokuro biržos, vidutinę metinę biokuro biržos produkto, kurio gamybai kaip žaliava naudojamos miško kirtimo liekanos, ir vidutinę metinę gamtinių dujų biržos kainas ir apie jas viešai informuoja.

25. Taryba ir savivaldybės institucija šilumos pajamų bazinio lygio ar šilumos pajamų metinio lygio skaičiavimo metu patikrina, ar šilumos tiekėjas teisingai skaičiavo šilumos ir karšto vandens kainų kintamosios dedamosios dydį ir kaip taikė šilumos ir karšto vandens kainas.“

20 straipsnis. 34 straipsnio pakeitimas

Papildyti 34 straipsnį 2¹ dalimi:

„2¹. Jeigu šilumos tiekėjas ir (ar) šio įstatymo 10 straipsnio 3 dalyje nurodytas nepriklausomas šilumos gamintojas vykdo bendrą šilumos ir elektros energijos gamybą ir tuo metu

vykdomos ir kitos ekonominės veiklos, jis privalo atskirai tvarkyti sąnaudų apskaitą pagal kiekvieną vykdomą ekonominę veiklą.“

21 straipsnis. 35 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 35 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„35 straipsnis. Investicijų derinimas

Šilumos tiekėjų investicijos derinamos su savivaldybės institucija ir (ar) Taryba Energetikos įstatymo 15 straipsnyje nustatyta tvarka. Šio įstatymo 10 straipsnio 3 dalyje nurodytų nepriklausomų šilumos gamintojų investicijos derinamos su Taryba jos nustatyta tvarka. Savivaldybės institucijai atsisakius derinti šilumos tiekėjo, realizuojančio ne mažiau kaip 10 GWh šilumos per metus, investicijas ir nepateikus atsisakymo jas derinti pagrindimo, šios investicijos šilumos tiekėjo prašymu derinamos su Taryba jos nustatyta tvarka.“

22 straipsnis. Vienuoliktojo skirsnio pakeitimas

Pakeisti vienuoliktojo skirsnio pavadinimą ir jį išdėstyti taip:

„VIENUOLIKTASIS SKIRSNIS ŠILUMOS ŪKIO VALDYMO PERDAVIMAS“.

23 straipsnis. 36 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 36 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„36 straipsnis. Šilumos ūkio valdymo perdavimo sutarties sudarymas

1. Savivaldybės institucija, vadovaudamasi Koncesijų įstatymu, Viešųjų pirkimų įstatymu ar Pirkimų, atliekamų vandentvarkos, energetikos, transporto ar pašto paslaugų srities perkančiųjų subjektų, įstatymu, sudaro šilumos ūkio valdymo perdavimo sutartį.

2. Savivaldybės institucija, planuodama sudaryti šilumos ūkio valdymo perdavimo sutartis ir rengdama šilumos ūkio valdymo perdavimo dokumentus, atsižvelgia į Nacionaliniame pažangos plane, Nacionalinėje energetinės nepriklausomybės strategijoje nustatytas strategines kryptis, tikslus, uždavinius ir įgyvendinimo priemones.“

24 straipsnis. 37 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 37 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„37 straipsnis. Reikalavimai šilumos ūkio valdymą perėmusiam asmeniui, savivaldybės institucijai ir Tarybai

1. Taryba ir savivaldybių institucijos pagal savo kompetenciją privalo prižiūrėti ir kontroliuoti šilumos ūkio valdymą perėmusių asmenų kainodarą.

2. Pasibaigus šilumos ūkio valdymo perdavimo laikotarpiui, turto, kurio valdymas buvo perduotas, vertė negali būti mažesnė negu jo vertė šilumos ūkio valdymo perdavimo sutarties sudarymo metu.

3. Pasibaigus šilumos ūkio valdymo perdavimo laikotarpiui, šilumos ūkio valdymą perėmusiam asmeniui draudžiama kartu su grąžinamu turto valdymu perduoti neįvykdytus finansinius įsipareigojimus ar kitas šio asmens neįvykdytas prievolės, susijusias su grąžinamu turto valdymu.

4. Šilumos ūkio valdymo perdavimo sutartyje nurodomas šilumos ūkio valdymą perėmusio subjekto investicijų į turtą, kurio valdymas buvo perduotas, dydis per šilumos ūkio valdymo laikotarpį. Jis yra apskaičiuojamas kaip šio turto vertės padidėjimas per šilumos ūkio valdymo laikotarpį, pridėdant sutartimi perduotus su šiuo turtu susijusius finansinius įsipareigojimus, kuriuos pagal šią sutartį turėjo apmokėti šilumos ūkio valdymą perėmęs subjektas, ir neatsižvelgiant į turto vertės padidėjimą dėl jo indeksavimo šilumos ūkio valdymo perdavimo laikotarpiu.

5. Reorganizuojant savivaldybių institucijų valdomus šilumos tiekėjus ar privatizuojant dalį savivaldybių institucijų valdomų šilumos tiekėjų akcijų, savivaldybių institucijos užtikrina, kad jų valdomoms įmonėms nuosavybės teise priklausytų šilumos perdavimo tinklai, kuriais realizuojama ne mažiau kaip 10 GWh per metus šilumos ir ne mažiau kaip 30 procentų šilumos vartotojų poreikiams patenkinti reikalingų šilumos gamybos pajėgumų kiekviename tinkle, įskaitant reikalingą šiluminės galios rezervą, ir išlaiko nuosavybės teisę į savivaldybių institucijų valdomų šilumos tiekėjų akcijas, suteikiančias daugiau kaip 2/3 balsų visuotiniame akcininkų susirinkime.“

25 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas, įgyvendinimas ir taikymas

1. Šis įstatymas, išskyrus šio straipsnio 2 ir 3 dalis, įsigalioja 2023 m. spalio 1 d.

2. Lietuvos Respublikos Vyriausybė, jos įgaliotos institucijos ir Valstybinė energetikos reguliavimo taryba iki 2023 m. rugsėjo 1 d. priima šio įstatymo įgyvendinamuosius teisės aktus.

3. Šio įstatymo 6 straipsnyje išdėstyame Lietuvos Respublikos šilumos ūkio įstatymo 8² straipsnyje nurodytas dešimties metų šilumos ūkio plėtros investicijų planas turi būti patvirtintas iki 2024 m. gegužės 1 d.

4. Iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos savivaldybių institucijų su asmenimis sudarytos nuomos, koncesijos ar kitos sutartys dėl šilumos ūkio valdymo perdavimo galioja iki šių sutarčių galiojimo termino pabaigos, išskyrus atvejus, kai tokios sutartys nutraukiamos, pripažįstamos negaliojančiomis ar pasibaigia anksčiau sutartyse nustatytų terminų teisės aktuose ir (ar) tokiose

sutartyse nustatytais pagrindais ir sąlygomis. Įsigaliojus šiam įstatymui iki tol galiojusios sutartys negali būti pratęsimos.

5. Valstybinės energetikos reguliavimo tarybos nutarimuose, savivaldybių institucijų sprendimuose ir (ar) ūkio subjektų įstatuose nustatyta tvarka nustatytos šilumos bazinės kainos (kainų dedamosios) galioja iki Valstybinės energetikos reguliavimo tarybos nutarimuose, savivaldybių institucijų sprendimuose ir (ar) ūkio subjektų sprendimuose nustatytų datų. Artimiausio šilumos bazinės kainos (kainų dedamųjų) perskaičiavimo metu šilumos kainų pastovioji ir kintamoji dedamosios konvertuojamos atitinkamai į šilumos pajamų lygio pastoviąją dalį ir šilumos pajamų lygio kintamąją dalį šio įstatymo 19 straipsnyje išdėstyto Šilumos ūkio įstatymo 32 straipsnyje nustatyta tvarka.

6. Jeigu Valstybinės energetikos reguliavimo tarybos sprendimas, kuriuo nustatytos šilumos gamybos reguliuojamos kainos, buvo priimtas pagal iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos galiojusias Šilumos ūkio įstatymo 10 straipsnio 3 dalies 1 punkto nuostatas, bendras šilumos gamybos reguliuojamos kainos taikymo laikotarpis iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos ir jam įsigaliojus negali trukti ilgiau kaip 5 metus nuo Valstybinės energetikos reguliavimo tarybos sprendimo priėmimo dienos. Jeigu šioje dalyje nurodytas Valstybinės energetikos reguliavimo tarybos sprendimas, priimtas iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos, galioja ilgiau kaip 5 metus nuo jo priėmimo dienos, šilumos gamybos kaina nuo šio įstatymo įsigaliojimo dienos tampa nereguliuojama.

7. Šio įstatymo 8 straipsnyje išdėstyto Šilumos ūkio įstatymo 10 straipsnio 4 dalyje įtvirtintą pareigą teikti informaciją Valstybinei energetikos reguliavimo tarybai turi visi šilumos aukciono dalyviai, kurių šilumos gamybos kaina tapo reguliuojama pagal Šilumos ūkio įstatymo 10 straipsnio 3 dalies 1 punktą po 2013 m. liepos 20 d., nepriklausomai nuo to, kada privaloma kainodara pradėta taikyti.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas

Gitanas Nausėda